

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoE/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6410204080
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Jamrišková, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6410204080.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., členov senátu JUDr. Mariána Blahu a Mgr. Miriam Kamenskej v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141 proti povinnému X. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/XX, XXX XX E. nad K., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. so sídlom Exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 1819/10 o vymoženie istiny 408,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9Er/436/2010-30 zo dňa 9. septembra 2020 takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 9Er/436/2010-30 zo dňa 9. septembra 2020 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím okresný súd zastavil exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že dňa 30.04.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu, a to rozhodcovského rozsudku vydaného Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave pod sp. zn. SR 16247/09 dňa 19.10.2009.

3. Dňa 05.02.2016 postúpil súdny exekútor okresnému súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorom oprávnený uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od začiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný formou zápisnice aj samotný návrh na vykonanie exekúcie.

4. Z predloženého rozhodcovského rozsudku okresný súd zistil, že rozhodcovský súd ním priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky vystavenej dňa 30.01.2009, ktorá ako blankozmenka zabezpečovala záväzkový vzťah, a to Zmluvu o úvere uzavretú dňa 30.01.2009 medzi oprávneným a povinným, ktorý je fyzickou osobou a ktorú oprávnený vyplnil na základe Dohody o vyplnení zmenky, ktorá je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Okresný súd vychádzal zo záveru, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákon o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je označený povinný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, IČO-m a ďalšími údajmi. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah) okresný súd uviedol, že dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ, pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter

zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade, je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že zmluvný vzťah medzi oprávneným a povinným založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským. V tejto súvislosti poukázal, na rozhodnutia všeobecných súdov.

5. Okresný súd konštatoval, že v predmetnom prípade si veriteľ uplatnil voči dlžníkovi nárok zo zmenky vyplnenej dňa 03.08.2009 vo výške 408,- Eur, pričom istina poskytnutého úveru predstavovala sumu 200,- Eur. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch si veriteľ mohol voči dlžníkovi uplatniť nárok zo zabezpečovacej zmenky len v tom prípade, ak zmenková suma v čase vyplnenia predstavovala maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že nárok veriteľa zo zmenky uplatnený v predmetnej exekúcii je v rozpore s uvedeným ustanovením Zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

7. V odvolaní uviedol, že Zmluvu o úvere nie je možné považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože povinnému bol úver poskytnutý na účel podnikania. Skutočnosť, na čo konkrétne bol povinným následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúmal, nakoľko to nebola pre neho podstatná informácia. Povinný ako dlžník navyše nemá zo žiadneho zákona informačnú povinnosť voči veriteľovi, aby preukazoval skutočné použitie finančných prostriedkov. Oprávnený preto z titulu platnej legislatívnej úpravy bol toho názoru, že nemusí vedieť, či povinný (dlžník) v praxi naozaj použil finančné prostriedky na rovnaký účel, ako deklaroval v zmluve o úvere. Pri výklade pojmu spotrebiteľ oprávnený poukázal, že je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovoliavať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci V. proti Bay Wa AG. Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu, je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, ktorá je všeobecným princípom zmluvného práva.

8. Oprávnený považoval za nesporné, že zmluvné vzťahy uzatvárané medzi dodávateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom spĺňajú požiadavku spotrebiteľského právneho vzťahu. Pokiaľ je ale predmetom tohto vzťahu účelovo poskytnutý úver a túto účelovosť žiadny z účastníkov vzťahu nespochybnil, potom vzhľadom na ustanovenie § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch nejde o spotrebiteľský úver a na tieto zmluvné vzťahy (úverové zmluvy) nemožno citovaný právny predpis aplikovať. V zmysle uvedeného oprávnený zastával názor, že súd prvej inštancie postupoval nesprávne, keď aplikoval ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku a exekučné konanie zastavil.

9. Povinný sa k odvolaniu oprávneného nevyjadril.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, prejednal vec podľa § 379, § 380 ods. 1 a § 385 ods. 1 CSP v rozsahu podaného odvolania, bez nariadenia pojednávania.

11. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že dňa 08.03.2010 bola pred súdnym exekútorom spísaná zápisnica obsahujúca návrh oprávneného na vykonanie exekúcie. Následne bola okresnému súdu dňa 28.04.2010 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd dňa 30.04.2010 poveril súdneho exekútora v zmysle ust. § 45 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z. z. vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom v Bratislave vydaný sp. zn. SR 16247/09 zo dňa 19.10.2009. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola Zmenka vystavená povinným dňa 30.01.2009, ktorá zabezpečovala záväzkovoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným vyplývajúci zo Zmluvy o úvere, ktorú oprávnený a povinný uzavreli dňa 30.01.2009.

12. Dňa 05.02.2016 bolo okresnému súdu doručené prostredníctvom súdneho exekútora podanie oprávneného vyhotovené a aj doručené súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016. Oprávnený týmto

podaním doplnil návrh na začatie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v ktorom uviedol, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú uvedené v odôvodnení exekučného titulu a súdu sú známe od začiatku exekúcie. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované v ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmané. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov. Oprávnený na základe uvedeného navrhol pokračovať v exekúcii. Oprávnený na preukázanie svojich tvrdení nepreložil žiadne dôkazy.

13. Okresný súd výzvou zo dňa 15.05.2020 vyzval oprávneného, aby mu zaslal zmluvu o úvere, Všeobecné obchodné podmienky k úveru a rozhodcovskú zmluvu, na základe čoho oprávnený okresnému súdu dňa 04.06.2020 uvedené listiny zaslal.

14. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej „Exekučný poriadok“) účinného od 01.07.2016, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

15. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

16. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (odkaz na § 17 zákona č. 191/1950 Zb. znením zákona č. 438/2015 Z. z.) s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

17. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

18. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

19. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku účinného od 01.04.2017, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelenie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

20. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

21. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihladené na - 1. neprijateľné zmluvné podmienky, 2. obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo 3. rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

22. Podľa právnej úpravy platnej a účinnej od 23.12.2015 obsiahnutej v § 39 ods. 4, § 44 ods. 2, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f Exekučného poriadku, zavedenej zákonom č. 438/2015 Z.z. sú exekučné súdy povinné ex offo prihladať v exekučných konaniach o vymáhaní nároku zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, ak dospejú k záveru, že povinný má v kauzálnom vzťahu postavenie dlžníka - spotrebiteľa, čo zisťujú v súlade s novelizovaným ust. § 17 ods. 1 a 2 Zákona zmenkového a šekového k tomu, či bola povinnému v konaní pred všeobecnými, ale aj rozhodcovskými súdmi poskytnutá taká primeraná ochrana, aká mu ako spotrebiteľovi podľa predpisov o spotrebiteľskom práve patrí. Z uvedených dôvodov je oprávnený už v návrhu na vykonanie exekúcie doručeného súdnemu exekútorovi

povinný opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným a preukázať ho dôkazmi, ktoré ním tvrdené skutočnosti osvedčujú. Po dátume 23.12.2015 bol tak povinný urobiť aj v prebiehajúcich exekučných konaniach, ktoré začali pred dátumom 23.12.2015, a to v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v prípade, ak je exekúcia vedená na podklade exekučného titulu, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou. Túto povinnosť mal oprávnený bez ohľadu na to kedy právny vzťah vznikol, ako aj bez ohľadu na skutočnosť, či povinný bol fyzickou osobou podnikateľom alebo nepodnikateľom, pretože až pod doplnení návrhu na vykonanie exekúcie by mohol súd pristúpiť k posudzovaniu, či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľský vzťah. Exekučný poriadok určil oprávnenému na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 lehotu 30 dní, ktorá začala plynúť odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. dňa 24.12.2015 a uplynula 22.01.2016. Lehota na doplnenie návrhu stanovená pre oprávneného týmto zákonom je lehotou procesnou, preto stačí, ak bolo doplnenie vrátane dôkazov oprávneným podané posledný deň lehoty. Exekučný poriadok v ust. § 243f ods. 1 neupravuje komu má oprávnený doplnenie návrhu doručiť. Môže ho doručiť tak príslušnému súdu, ktorý bude rozhodovať o ďalšom postupe v konaní avšak s poukazom na ustanovenie 36 ods. 2 a § 40 ods. 1 môže oprávnený doplnenie návrhu doručiť aj poverenému súdnemu exekútorovi.

23. Preskúmaním veci dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako okresný súd o tom, že oprávnenému bol priznaný nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, preto oprávnenému vznikla povinnosť stanovená v § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku na doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplnil podaním doručeným súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016, v ktorom oprávnený tvrdil, že povinnosť vyplývajúca z ust. § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku si splnil už v návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Odvolací súd má preukázané, že návrh na vykonanie exekúcie spolu s doplnením návrhu na vykonanie exekúcie a exekučným titulom opisuje rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, avšak dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú a ktoré sa v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku k návrhu pripájajú, oprávnený k návrhu na vykonanie exekúcie a ani k jeho doplneniu nepripojil. Oprávnený tieto dôkazy v podobe Zmluvy o úvere zo dňa 30.01.2009 spolu so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a vyplnenou zmenkou okresnému súdu na základe jeho výzvy predložil až dňa 04.06.2020, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na ich doplnenie. Dôkazy osvedčujúce rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným vrátane dôkazov, ktoré ich osvedčujú tak neboli od začiatku súčasťou exekučného spisu, hoci to oprávnený v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie tvrdil.

26. Vzhľadom na skutočnosť, že kumulatívnou podmienkou doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku je aj predloženie dôkazov preukazujúcich rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným, ktoré oprávnený v zákonom stanovenej lehote, tj. do 21.01.2016 nepredložil, bol daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Okresný súd preto nemal zákonný dôvod na postup podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ktorý umožňuje preskúmanie, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku len v prípade, ak bol návrh na vykonanie exekúcie doplnený v lehote podľa 243f ods. 1 Exekučného poriadku, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

27. Pretože odvolací súd mal za to, že na vec sa vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a bolo pre rozhodnutie veci rozhodujúce, odvolací súd vyzval strany, aby sa k možnému použitiu ustanovenia § 243f ods. 5 Exekučného poriadku vyjadrili, na základe čoho podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 15.03.2021 oprávnený oznámil, že nesúhlasí s použitím § 243f ods. 5 Exekučného poriadku. Uviedol, že predmetné exekučné konanie je vedené voči povinnému, pričom hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským. Oprávnený mal za to, že novela Exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky, sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Zároveň poukázal, že už k samotnému návrhu na vykonanie exekúcie priložil nielen exekučný titul a zmenku, na základe ktorej bol v exekučnom titule oprávnenému priznaný nárok, ale aj zmluvu o úvere, splatenie ktorého zmenka zabezpečovala. Rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa jeho vlastného vzťahu s povinným vrátane dôkazov, ktoré ich osvedčujú boli tak súčasťou

súdneho spisu už pred doplnením návrhu. S poukazom na uvedené oprávnený mal za to, že si svoju povinnosť, ktorá vyplýva z ustanovenia § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil.

28. Keďže z predloženého spisu nesporne vyplýva, že oprávnený si povinnosť vyplývajúcu z § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v časti týkajúcej sa predloženia dôkazov preukazujúcich jeho vlastný vzťah s povinným v zákonom stanovenej lehote nesplnil, čo je dôvodom na zastavenie exekúcie, odvolací súd je toho právneho názoru, že okresný súd síce rozhodol správne o zastavení exekúcie, avšak nemal tak rozhodnúť podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, ale podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

29. Vzhľadom na uvedené odvolací súd uznesenie okresného súdu, ktoré je vo výroku o zastavení exekúcie vecne správne, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

30. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).